

D 3. Deklination der Substantive, konson. Stämme

Stämme auf Liquidae und

Maskulinum

	ἄλ- <i>Salz</i>	θήρ- <i>Tier</i>	κρατήρ- <i>Mischkrug</i>	ῥήτορ- <i>Redner</i>
ὁ	ἄλ-ς	θήρ	κρατήρ	ῥήτωρ
τοῦ	ἄλ-ός	θηρ-ός	κρατήρ-ος	ῥήτορ-ος
τῷ	ἄλ-ί	θηρ-ί	κρατήρ-ι	ῥήτορ-ι
τὸν	ἄλ-α	θήρ-α	κρατήρ-α	ῥήτορ-α
ῶ				ῥήτορ
οἱ	ἄλ-ες	θήρ-ες	κρατήρ-ες	ῥήτορ-ες
τῶν	ἄλ-ων	θηρ-ων	κρατήρ-ων	ῥήτορ-ων
τοῖς	ἄλ-σί(ν)	θηρ-σί(ν)	κρατήρ-σι(ν)	ῥήτορ-σι(ν)
τοὺς	ἄλ-ας	θήρ-ας	κρατήρ-ας	ῥήτορ-ας

auf Gutturale u. Labiale

	φύλακ- <i>Wächter</i>	γύπ- <i>Geier</i>
ὁ	φύλαξ	γύψ
τοῦ	φύλακ-ος	γυπ-ός
τῷ	φύλακ-ι	γυπ-ί
τὸν	φύλακ-α	γύπ-α
οἱ	φύλακ-ες	γύπ-ες
τῶν	φυλάκ-ων	γυπ-ων
τοῖς	φύλαξι(ν)	γυψί(ν)
τοὺς	φύλακ-ας	γύπ-ας

Stämme auf -v-

	ποιμέν- <i>Hirte</i>	δαίμον- <i>Gottheit</i>	Ἑλλην- <i>Hellene</i>
ὁ	ποιμήν	δαίμων	Ἑλλην
τοῦ	ποιμέν-ος	δαίμον-ος	Ἑλλην-ος
τῷ	ποιμέν-ι	δαίμον-ι	Ἑλλην-ι
τὸν	ποιμέν-α	δαίμον-α	Ἑλλην-α
οἱ	ποιμέν-ες	δαίμον-ες	Ἑλλην-ες
τῶν	ποιμέν-ων	δαίμον-ων	Ἑλλην-ων
τοῖς	ποιμέσι(ν)	δαίμοσι(ν)	Ἑλλησι(ν)
τοὺς	ποιμέν-ας	δαίμον-ας	Ἑλλην-ας

Stämme auf -vτ-

	γίγαντ- <i>Riese</i>	ὀδόντ- <i>Zahn</i>	γέροντ- <i>Greis</i>
ὁ	γίγας	ὀδών	γέρων
τοῦ	γίγαντ-ος	ὀδόντ-ος	γέροντ-ος
τῷ	γίγαντ-ι	ὀδόντ-ι	γέροντ-ι
τὸν	γίγαντ-α	ὀδόντ-α	γέροντ-α
οἱ	γίγαντ-ες	ὀδόντ-ες	γέροντ-ες
τῶν	γίγαντ-ων	ὀδόντ-ων	γέροντ-ων
τοῖς	γίγασι(ν)	ὀδοῦσι(ν)	γέρουσι(ν)
τοὺς	γίγαντ-ας	ὀδόντ-ας	γέροντ-ας

Stämme auf Dentale

Maskulinum	Femininum	Neutrum
γυμνήτ- <i>Leichtbewaffneter</i>	ἐλπίδ- <i>Hoffnung</i>	σώματ- <i>Körper</i>
ὁ	ῆ	τὸ
τοῦ	τῆς	τοῦ
τῷ	τῇ	τῷ
τὸν	τὴν	τὸ
οἱ	αἱ	τὰ
τῶν	τῶν	τῶν
τοῖς	ταῖς	τοῖς
τοὺς	τάς	τὰ

Unregelmäßige Nominative

ὁ ποῦς	τοῦ ποδός	<i>Fuß</i>
τὸ οὖς	τοῦ ὠτός	<i>Ohr</i>
τὸ φῶς	τοῦ φωτός	<i>Licht</i>
τὸ γόνυ	τοῦ γόνατος	<i>Knie</i>
τὸ δόρυ	τοῦ δόρατος	<i>Speer</i>
τὸ ὕδωρ	τοῦ ὕδατος	<i>Wasser</i>
τὸ ὄναρ	τοῦ ὄνειρατος	<i>Traum</i>

Nicht-endbetonte Feminina

bilden den Akk.Sg. auf -v, z.B.:

χάρις	χάριτος	-- χάριν	<i>Anmut</i>
ἔρις	ἐριδος	-- ἐριν	<i>Streit</i>

Stämme auf -ερ-/ -ρ- mit Ablaut im Dat.Pl.

Maskulinum	Femininum
άνέρ-/άνδρ- <i>Mann</i>	μητέρ-/μητρ- <i>Mutter</i>
ὁ	ῆ
τοῦ	τῆς
τῷ	τῇ
τὸν	τὴν
ῶ	ῶ
οἱ	αἱ
τῶν	τῶν
τοῖς	ταῖς
τοὺς	τάς

Im **Nom.Sg.m./f.** auslautendes ς, bei dessen Ausfall Dehnung des stammauslautenden Vokals, außer bei Dentalen.

Im **Nom.Sg./Dat.Pl.** oft Assimilation des -σ-, z.B.: γσ/κς > ξ, πσ > ψ, νσ/δσ/τσ > σ, mit Ersatzdehnung ντσ > σ.

Den **Vok.Sg.** bildet meist der reine Stamm. Der Vok.Pl. ist immer gleich dem Nom.Pl.

Einsilbige Stämme werden im Gen./Dat. Sg./Pl. endbetont. Bei θυγάτηρ Analogie zu den Einsilbigen.